Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35461
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

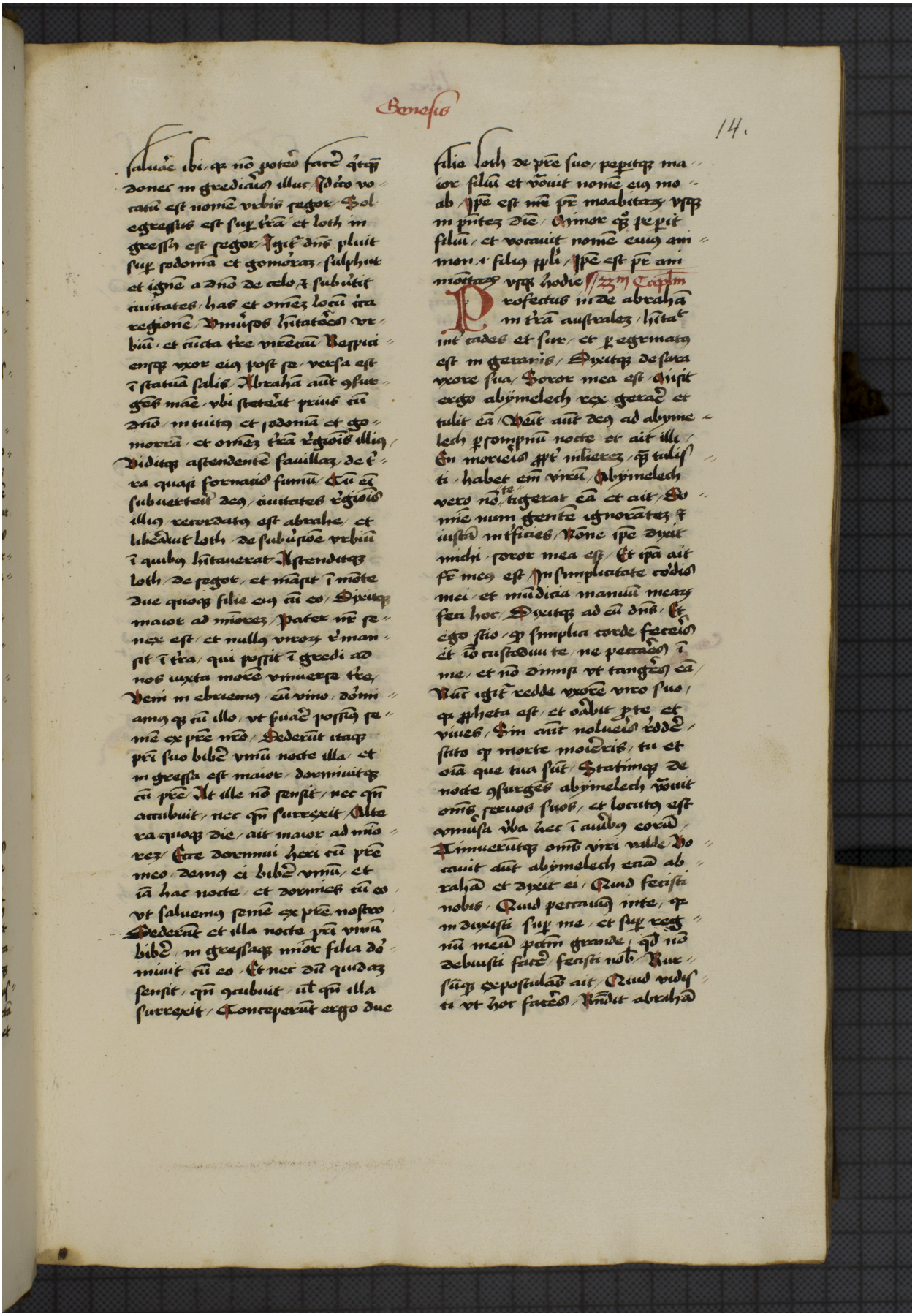

Genesis

14.

saluae ibi, qr nõ poteõ fare qtqꝫ
donec in gredias illuc. Qd eo vo
cauit est nomẽ vrbis segor. Sol
egressus est sup terã et loth in
gressu est segor. Igit dnõ pluit
sup sodoma et gomorras sulphur
et ignẽ a dnõ de celo, et subuertit
ciuitates has et omes locũ circa
regionẽ. Omnesq; habitatores ur
bium, et cuncta terre germina. Respi
censq; uxor eius post se, versa est
in statuã salis. Abraham aut ꝗsue
grẽs mane, vbi steterat prius cũ
dno, in tuitu et sodomã et go
morrã, et omes terã circoiacẽtis illius,
Viditq; ascendente fuliginẽ de ter
ra quasi fornacis fumũ. Cũ eẽ
subuertisset deus, ciuitates circoiacẽtes
illius, recordatus est abraham, et
liberauit loth, de subuersione vrbium
in quibus habitauerat. Ascendit qꝫ
loth, de segor, et mansit in monte
duo quoq; filie eius cũ eo. Timuitq;
maior ad minorẽ, Pater nr se
nex est, et nullus vir est in man
sit in terra, qui possit ingredi ad
nos iuxta morem vniuersi terre,
Veni in ebriemus eũ vino, dormi
amusq; cũ illo, vt saluẽ possimus se
mẽ ex patre nro. Dederũt itaq;
patri suo bibẽdũ vinũ nocte illa, et
ingressa est maior, dormiuitq;
cũ patre. At ille nõ sensit, nec qn
accubuit, nec qn surrexerit. Alte
ra quoq; die, ait maior ad mino
rem, Ecce dormiui heri cũ patre
meo, damus ei bibẽdũ vinũ, et
tu hac nocte, et dormies cũ eo,
vt saluemus semẽ ex patre nostro.
Dederũt et illa nocte patri vinũ
bibẽdũ, ingressaq; minor filia do
miuit cũ eo. Et nec dũ quidẽ
sensit, qn accubuit, aut qn illa
surrexit. Conceperũt ergo duo
filie loth de patre suo, peperitq; ma
ior filiũ et vocauit nomẽ eius mo
ab, ipse est patr moabitarũ vsq;
in pnẽtẽ diẽ. Minor qꝫ peperit
filiũ, et vocauit nomẽ eius ben
mon, id est filius populi, ipse est pr ami
monitarũ vsq; hodie. Xxm Capitm

Profectus inde abraham
in terã australem, habitat
inter cades et sur, et peregrinatus
est in geraris. Dixitq; de sara
vxore sua, Soror mea est. Misit
ergo abymelech rex gerar, et
tulit eã. Venit aut deus ad abyme
lech per somniũ nocte, et ait illi,
En morieris propter mulierẽ, qꝫ tulis
ti, habet enim virũ. Abymelech
vero nõdũ tetigerat eã, et ait, Do
mine num gentẽ ignorantẽ et
iustũ interficies. Nonne ipse dixit
mihi, soror mea est. Et ipsa ait
fr meus est. In simplicitate cordis
mei, et mundicia manuũ mearũ
feci hoc. Dixitq; ad eũ dnõs, Et
ego scio, qꝫ simplici corde fecisti
hoc. Ideo custodiui te, ne peccares in
me, et nõ dimisi vt tangeres eã.
Nũc igit redde vxorẽ viro suo,
qꝫ propheta est, et orabit pro te, et
viues. Sin aut noluerit reddere,
scito qꝫ morte morieris, tu et
oia que tua sũt. Statimq; de
nocte ꝗsurgens abymelech vocauit
omes seruos suos, et locutus est
omnia verba hec in auribus eorũ.
Timueruntq; omes viri valde. Vo
cauit aut abymelech etiam ab
raham et dixit ei, Quid fecisti
nobis, Quid peccauimus in te,
qꝫ induxisti super me, et super regnũ
meũ peccatũ grande, qd nõ
debuisti facere, fecisti nobis. Rur
sũq; expostulabat ait, Quid vidis
ti vt hoc faceres. Rndit abraham